

ἄλογον· καὶ τὸ μὲν ἀκίνητον πειθοῖ, τὸ δὲ μεταπειστόν·
 5 καὶ τοῦ μὲν πάντα ἄνδρα μετέχειν φατέον, νοῦ δὲ θεοῦ,
 ἀνθρώπων δὲ γένος βραχύ τι. τούτων δὲ οὕτως ἔχόντων
 52 ὁμολογητέον ἐν μὲν εἶναι τὸ κατὰ ταῦτα εἶδος ἔχον, ἀγέν-
 νητον καὶ ἀνώλεθρον, οὔτε εἰς ἑαυτὸ εἰσδεχόμενον ἄλλο
 ἄλλοθεν οὔτε αὐτὸ εἰς ἄλλο ποιῶν, ἀόρατον δὲ καὶ ἄλλως
 ἀναίσθητον, τοῦτο δὲ δὴ νόησις εἴληχεν ἐπισκοπεῖν· τὸ δὲ
 5 ὁμώνυμον ὁμοίον τε ἐκείνῳ δεύτερον, αἰσθητόν, γεννητόν,
 πεφορημένον αἰεὶ, γιγνόμενόν τε ἐν τιμὴ τόπῳ καὶ πάλιν
 ἐκείθεν ἀπολλύμενον, δόξῃ μετ' αἰσθήσεως περιληπτόν·
 τρίτου δὲ αὖ γένος ὃν τὸ τῆς χώρας αἰεὶ, φθορὰν οὐ προσδε-
 6 χόμενον, ἔδραν δὲ παρέχον ὅσα ἔχει γένεσιν πᾶσι, αὐτὸ
 δὲ μετ' ἀναίσθησίας ἀπὸν λογισμῷ τιμὴ νόθῳ, μόγις πιστόν,
 πρὸς ὃ δὴ καὶ ὄνειροπολοῦμεν βλέποντες καὶ φαμεν ἀναγ-
 5 κταῖον εἶναι· πού τὸ ὃν ἅπαν ἐν τιμὴ τόπῳ καὶ κατέχον χώραν
 5 τιμὰ, τὸ δὲ μήτ' ἐν γῆ μήτε πού κατ' οὐρανὸν οὐδὲν εἶναι.
 ταῦτα δὴ πάντα καὶ τούτων ἄλλα ἀδελφὰ καὶ περὶ τὴν
 ἀνπνον καὶ ἀληθῶς φύσιν ὑπάρχουσιν ὑπὸ ταύτης τῆς ὄνει-
 6 ρώξεως οὐ δυνατοὶ γιγνόμεθα ἐγερθέντες διοριζόμενοι τᾶληθῆς
 λέγειν, ὡς εἰκόμην μὲν, ἐπεὶ οὐδ' αὐτὸ τοῦτο ἐφ' ᾧ γέγονεν
 ἑαυτῆς ἐστίν, ἑτέρου δὲ τινος αἰεὶ φέρεται φάντασμα, διὰ
 ταῦτα ἐν ἑτέρῳ προσήκει τιμὴ γίνεσθαι, οὐσίας ἀμωσγέπας
 5 ἀντεχομένην, ἢ μηδὲν τὸ παράπαν αὐτὴν εἶναι, τῷ δὲ ὄντως
 ἦντι βοηθὸς ὁ δι' ἀκριβείας ἀληθῆς λόγος, ὡς ἔως ἂν τι τὸ
 μὲν ἄλλο ἦ, τὸ δὲ ἄλλο, οὐδέτερον ἐν οὐδέτερω ποτὲ γενό-
 6 μενον ἐν ἅμα ταῦτον καὶ δύο γενήσεσθον.

Οὗτος μὲν οὖν δὴ παρὰ τῆς ἐμῆς ψήφου λογισθεὶς ἐν
 κεφαλαίῳ δεδόσθω λόγος, ὃν τε καὶ χώραν καὶ γένεσιν εἶναι,

α 1 ἐν μὲν A F Simpl. : ἐν P : μὲν Y ἀγέννητον F : ἀγέννητον A P Y
 Simpl. α 2 εἰς ἑαυτὸ] αὐτὸ Simpl. (ter) α 5 γεννητόν A F Y :
 γεννητόν P Simpl. et fecit A² α 6 πεφορημένον F P Y Simpl. :
 πεφορημένον A : πεφωνημένον fecit A² et punct. not. α 8 αὐτὸ γένος
 A : αὐτὸ γένος P : αὐτὸ γένος F Y α 4 ἐτέρῳ F Y Simpl. : ἐτέρῳ τιμὴ
 A (iterato mox τιμὴ) α 6 δ δι' F Y Simpl. et in marg. γρ. A : δ
 δ' A α 7 γενόμενον A Simpl. : γεγεννημένον F Y

ne da pokrenuti nagovorom, a ovo drugo je prevrtljivo. Za drugo
 treba tvrditi da u njemu svi ljudi imaju udjela, a u umu bogovi, a 5
 od ljudskog roda tek neznatan dio. Ako je s tim tako, treba se slo-
 žiti da je jedno vrsta¹²² koja se na isti način drži, nepostala i nepro- 52
 padljiva, koja niti nešto drugo od drugdje u sebe prihvaća niti
 sama ide nekamo u nešto drugo, nevidljiva i uopće neopaziva,
 ono što je mišljenje dobilo na razmatranje. Drugo je ono što je
 tomu istoimeno i slično, opazivo, rodljivo, uvijek pokretano i po- 5
 stajuće u nekom mjestu te opet odatle iščezavajuće, dohvatljivo
 mnijenjem zajedno s osjetom. Treći pak rod pripada svagda¹²³
 prostoru¹²⁴, onomu što sebi ne dopušta propadanje, a stanište
 pruža svemu što ima postanak, dok je samo dohvatljivo nekim
 bastardnim zaključivanjem praćenim nesvjesnošću¹²⁵, ono u što b
 se jedva može povjerovati¹²⁶, upravo ono spram čega kad gleda-
 mo zapadamo u prazne snove¹²⁷ te tvrdimo da je svakako nužno
 da je svako biće u nekome mjestu i zauzima neki prostor, a ono
 što nije ni na Zemlji ni negdje na nebu da je ništa.¹²⁸ A zbog tog 5
 snivanja postajemo nesposobni kad se probudimo reći ono istini-
 to, razlučujući to i drugo tomu srodno u pogledu naravi koja je li-
 šena sna¹²⁹ i istinski je tu¹³⁰, naime reći da slici¹³¹ – kad joj već ne c
 pripada samo ono po uzoru na što je postala¹³², nego svagda
 nosi¹³³ prikaz nečega drugog – zbog toga dolikuje postajati u ne-
 čemu drugom, tako da bi se ipak na neki, tko zna kakav način dr-
 žala bivstva, ili će pak biti u potpunosti ništa, dok je pak onomu 5
 doista jestvujućem saveznik govor koji je zbog svoje točnosti isti-
 nit, naime da dok god nešto bude jedno, a drugo drugo, dotle –
 jer nijedno od to dvoje¹³⁴ neće nikada postati u drugom – neće
 jedno ujedno postati isto i dvoje¹³⁵. d

Neka dakle bude u osnovnim crtama izložen govor, zaključen
 prema mojem glasu u glasovanju, da jesu jestvujuće, prostor¹³⁶ i